



REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO

GJYKATA KUSHTETUESE

УСТАВНИ СУД

CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 22. novembra 2021. godine

Ref. br.:RK 1900/21

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

predmetu br. KI153/20

Podnosilac

Abaz Zeqiri

Ocena ustavnosti Presude Vrhovnog Suda
[PML. br. 181/2020], od 13. jula 2020. godine

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Gresa Caka-Nimani, predsednica
Bajram Ljatifi, zamenik predsednika
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, sudija
Safet Hoxha, sudija
Radomir Laban, sudija
Remzije Istrefi-Peci, sudija i
Nexhmi Rexhepi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podneo Abaz Zeqiri, sa prebivalištem u Štimlju (u daljem tekstu: podnosilac zahteva), kojeg zastupa Mentor Neziri, advokat iz Prištine.

Osporene odluke

2. Osporene odluke su Presuda Vrhovnog suda Kosova, Pml. br. 181/2020, od 13. jula 2020. godine (u daljem tekstu: Vrhovni Sud).

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je ocena ustavnosti osporenih odluka, kojima je, po navodima, došlo do povrede prava podnosioca zahteva koja su zagarantovana u članu 30 [Prava optuženog], članu 31 [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje], članu 32 [Pravo na pravno sredstvo], članu 53 [Tumačenje odredbi Ljudskih prava] i članu 54 [Sudska zaštita prava] Ustava Republike Kosova (u daljem tekstu: Ustav) u vezi sa članom 6 [Pravo na pravično suđenje] i članom 13 [Pravo na delotvorni pravni lek] Evropske konvencije o ljudskim pravima (u daljem tekstu: EKLjP).
4. Podnosilac zahteva takođe traži da se njegov identitet ne objavi javno bez nekakvog konkretnog razloga.

Pravni osnov

5. Zahtev se zasniva na stavovima 1 i 7, člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane], Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav), članu 22. [Procesuiranje podnesaka] i članu 47. [Individualni zahtevi] Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 32 [Podnošenje podnesaka i odgovora] Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik o Radu).

Postupak pred Ustavnim Sudom

6. Dana 8. oktobra 2020. godine, podnosilac zahteva je podneo zahtev pred Ustavnim Sudom Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
7. Dana 12. oktobra 2020. godine, predsednica Suda je imenovala sudiju Selvete Gërxhaliu Krasniqi za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Radomir Laban (predsedavajući), Remzije Istrefi Peci i Nexhmi Rexhepi.
8. Dana 22. oktobra 2020. godine, Sud je obavestio podnosioca zahteva u vezi sa registracijom zahteva i poslao je kopiju zahteva Vrhovnom Sudu Kosova.
9. Dana 25. maja 2021. godine, na osnovu tačke 1.1 stava 1 člana 9. (Prevremeni istek mandata) Zakona i pravila 7 (Ostavka na dužnost sudije) Poslovnika o Radu, sudija Bekim Sejdiu je podneo ostavku na mesto sudije u Ustavnom sudu.
10. Dana 26. juna 2021. godine, na osnovu stava 4, pravila 12 Poslovnika o radu i odluke Suda KK-SP 71-2/21, sudija Gresa Caka-Nimani je preuzela funkciju predsednice Suda, dok je na osnovu tačke 1.1 stava 1 člana 8. (Istek mandata sudije) Zakona, predsednici Arti Rama-Hajrizi istekao mandat predsednice i sudije Ustavnog suda.

11. Dana 03. novembra 2021. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i jednoglasno predložilo je Sudu neprihvatljivost zahteva.

Pregled činjenica

12. Dana 16. maja 2018. godine, Osnovni sud u Uroševcu je presudom [P.nr.1627 / 17] proglasio podnosioca zahteva krivim za izvršenje krivičnog dela prevara koje je predviđeno članom 335. Krivičnog zakonika br. 04/L-082 Republike Kosovo (u daljem tekstu: Krivični zakonik) i izrekao kaznu zatvora u trajanju od tri (3) godine i novčanu kaznu od osamsto (800) evra.
13. Neutvrđenog dana, protiv presude Osnovnog suda, podnosilac zahteva je uložio žalbu Apelacionom sudu. Podnosilac zahteva je u svojoj žalbi naveo bitnu povredu odredaba krivičnog zakona i krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje i uložio je i žalbu na odluku o kazni.
14. Dana 26. februara 2019. godine, Apelacioni Sud je u Presudi [PA. br. 73/19] odbio žalbu podnosioca zahteva i potvrdio je Presudu Osnovnog suda.
15. Protiv presude Apelacionog suda, podnosilac zahteva je podneo zahtev za zaštitu zakonitosti pred Vrhovnim sudom navodeći bitne povrede odredaba krivičnog zakona i krivičnog postupka, kao i pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje.
16. Dana 2. jula 2019. godine, Vrhovni sud je presudom [Pml. br. 136 / 2019] odbio kao neosnovan zahtev za zaštitu zakonitosti na osnovu toga što osporene odluke podnosioca zahteva nisu obuhvaćene bitnim povredama odredaba krivičnog zakona i krivičnog postupka.

Zahtev za ponovno razmatranje krivičnog postupka

17. Dana 15. avgusta 2019. godine, podnosilac zahteva je podneo zahtev za preispitivanje krivičnog postupka u Osnovnom sudu u Uroševcu protiv presude [P. br. 1627 / 17] Osnovnog suda u Uroševcu.
18. U svom zahtevu za preispitivanje krivičnog postupka, podnosilac navodi da u njegovom slučaju postoje nove činjenice i dokazi koji ili sami ili zajedno sa prethodnim dokazima dokazuju njegovu nevinost tvrdeći da su redovni sudovi doneli kaznu na osnovu lažnih dokaza koji su bili pribavljeni u toku krivičnog postupka od svedoka F.E., kao i oštećenog S.P. Takođe, u zahtevu za preispitivanje krivičnog postupka, podnosilac je podneo dokaze koje Sud ranije nije razmatrao.
19. Dana 2. septembra 2019. godine, Osnovni sud u Uroševcu je rešenjem [KP. br. 372/2019] odbio kao neosnovan zahtev podnosioca za preispitivanje krivičnog postupka.
20. Osnovni sud je obrazložio da *"[...] Navode branilaca o iznošenju novih dokaza koji opravdavaju nevinost okrivljenog, veće ocenjuje da u zahtevu za preispitivanje krivičnog postupka okrivljeni nije izneo neku novu činjenicu ili dokaz koji bi uticao na preispitivanje krivičnog postupka. Što se tiče navoda*

da je gore-navedena presuda osnovana samo na dokazima iznesenih tokom sudskog razmatranja odnosno na svedočenje svedoka Fatmira Elmazija i oštećenog, veće smatra da su navodi u zahtevu za preispitivanje krivičnog postupka u stvari osporavanje ocena dokaza koji su bili predmet razmatranja u prvostepenom sudu i u žalbenom postupku pri Apelacionom sudu i kao takvi ne predstavljaju zakonsku osnovu za dozvoljavanje preispitivanja krivičnog postupka. Štaviše, prvostepenom presudom su dati razlozi za sve odlučujuće činjenice, ocenjujući sve dokaze predstavljene od stranaka u postupku a koje su ocenjene u skladu sa zakonskim odredbama na snazi. Odredba člana 426 ZKPRK-a određuje osnovu i postupak za odbacivanje zahteva za preispitivanje krivičnog postupka na osnovu stava 1. tačke 1.2. gore navedene odredbe koja određuje da sud rešenjem odbacuje zahtev kada on nema zakonske osnove za preispitivanje krivičnog postupka, u konkretnom slučaju iz predmetnih činjenica proizilazi da ne postoji zakonska osnova za dozvoljavanje preispitivanja procedure.”

21. Jednog neodređenog dana, a protiv Rešenja Osnovnog Suda, podnosilac zahteva je uložio žalbu pred Apelacionim sudom.
22. Dana 18. decembra 2019. godine, Apelacioni Sud je u Rešenju [PN. br. 1031/2019] odbio žalbu podnosioca zahteva kao neosnovanu i potvrdio je Rešenje Osnovnog suda.
23. Apelacioni sud je u svom Rešenju zaključio da: “[...]”

“Krivično veće Apelacionog suda je ocenilo žalbene navode iz podnetih žalbi i došlo je do zaključka da presuda prvostepenog suda ne sadrži suštinske povrede odredbi krivičnog postupka za koje se navodi u žalbi, ali, ni pogrešno i nepotpuno utvrđivanje činjeničnog stanja. Po oceni ovog suda, gore navedeni žalbeni navodi u žalbama nisu osnovani, prvostepeni sud se osporenim rešenjem za odbacivanje zahteva za preispitivanje krivičnog postupka okončanim pravosnažnom presudom se postarao po izjavama iz zahteva da oceni navode iz zahteva i artikulisano je dao dovoljno razloga da zahtevi za preispitivanje krivičnog postupka okončanog pravosnažnom presudom nemaju zakonsku osnovu, pošto u zahtevima nisu pruženi argumenti ili nove činjenice koje podržavaju takav zahtev, kako se i zahteva odredbama člana 423. stav 1. ZKP-a, i ovom prilikom prvostepeni sud u nedostatku zakonske osnove odbacuje zahtev u skladu sa odredbama člana 426. stav 1. podstav 1.4 ZKP-a.

Osim toga, da bi se dozvolilo preispitivanje krivičnog postupka u konkretnom krivičnom predmetu, pravosnažna presuda mora da bude zasnovana na izjavi svedoka kao odlučujućom izjavom. Međutim, pretpostavljanjem da se presuda zasniva na lažnoj izjavi, ali i na nekoliko novih dokaza, onda je u nadležnosti suda da oceni u kojoj meri je lažni dokaz uticao na donošenje sudske odluke.

Tako da, zasnivajući se na spise predmeta, ali i na presudu kojom je okrivljeni Abaz Zeqiri proglašen krivim, proizilazi da je u ovom krivičnom predmetu imalo i drugih dokaza na kojima je zasnovana presuda, koji su bili predmet ocene prilikom donošenja presude P. br. 1627/17 od

16.05.2018. godine, presuda koja je potvrđena i od Apelacionog suda presudom PAI. br. 656/18 od 16.10.2018, kao i presudu Vrhovnog suda Kosova Pml. br. 136/19 od 02.07.2019. godine kojom je odbijen zahtev za zaštitu zakonitosti, tako da iz toga proizilazi da je izjava svedoka Fatmira Elmazija bila samo jedna od dokaza u ovom krivičnom predmetu, koja nije bila takva i jedina izjava koja je uticala na donošenje presude.”

24. Jednog neodređenog dana, a protiv gore navedenih rešenja Osnovnog suda od 2. septembra 2019. godine i Apelacionog suda od 18. decembra 2019. godine, podnosilac zahteva je podneo zahtev za zaštitu zakonitosti pred Vrhovnim sudom.
25. U svom zahtevu za zaštitu zakonitosti, podnosilac je naveo bitnu povredu odredaba krivičnog zakona i krivičnog postupka. Istovremeno, on je predložio Vrhovnom sudu da se predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno razmatranje kao i da se dozvoli preispitivanje krivičnog postupka.
26. Dana 13. jula 2020. godine, Vrhovni sud je presudom [PML. br. 181/2020] odbio kao neosnovan zahtev podnosioca za zaštitu zakonitosti.
27. Vrhovni sud je zaključio da *“[...] Osim toga, i po oceni ovog suda, činjenice i dokazi na koje se poziva branilac u zahtevu ne predstavljaju pravni osnov za podnošenje ovog pravnog sredstva, odnosno nisu nove činjenice ili novi dokazi koji sami ili zajedno sa ranijim dokazima verovatno opravdavaju nevinost osuđenog lica ili njegovu kaznu po blažoj krivičnoj odredbi (podstav. 1.3. člana 423.) zbog kojeg pravnog osnova je branilac podneo zahtev.*

Navodi podnosioca zahteva

28. Podnosilac zahteva navodi da su redovni sudovi povredili njegova prava koja su zagarantovana u članu 30 [Prava optuženog], članu 31 [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje], članu 32 [Pravo na pravno sredstvo], članu 53 [Tumačenje odredbi Ljudskih prava] i članu 54 [Sudska zaštita prava] Ustava u vezi sa članom 6 [Pravo na pravično suđenje] i članom 13 [Pravo na delotvorni pravni lek] EKLj-a.
29. Podnosilac zahteva tvrdi i povredu krivičnog zakona kao i bitnu povredu odredbi krivičnog postupka kao rezultat (i) odbijanja zahteva za reviziju krivičnog postupka kao nedozvoljenog od strane osnovnog suda; i (ii) propust da se sprovedu dokazi koje je podnosilac podneo u prilog zahteva za preispitivanje krivičnog postupka.
30. S tim u vezi, podnosilac zahteva takođe smatra da: *“[...] članom 427. stav 1, ZKPK-a, predviđeno je da Sud uvažava zahtev i dozvoljava ponavljanje postupka ili dobije zahtev. U ovom slučaju, sud je trebao da donese rešenje o odbijanju zahteva, ako je Sud smatrao da nema činjenica ili dokaza koji pružaju razloga o dozvoljavanju ponavljanja postupka a ne da donosi rešenje o njegovom odbacivanju kao nedozvoljenog. Drugostepeni sud je svojim rešenjem takođe učinio kršenje postupka jer i on priznaje jednu takvu konstataciju prvostepenog suda što je pogrešna konstatacija a ne u skladu sa odredbama ZKPK-a. Osnovni sud u Uroševcu je rešenjem PK.br. 372/19 od*

2.09.2019. godine, utvrdio da je osuđeni preko njegovog zahteva za ponavljanje postupka nije pružio nove dokaze koji bi uticali na ponavljanje krivičnog postupka. Smatramo da ova konstatacija je potpuno pogrešna jer osuđeni Abaz u svom zahtevu za ponavljanje postupka je izneo 3 veoma važna dokaza i koje nesumnjivo obrazlože njegov zahtev za ponavljanje postupka i da ovi dokazi u nijednoj fazi krivičnog postupka prema njemu nisu se izvodili.”

31. Podnosilac zahteva nakon toga tvrdi da “dokazi kojima se argumentuju činjenice na koje se zahtev oslanja su: 1. Izjava svedoka Fatmir ELMAZI od 6.08.2019. godine. 2. Izjava oštećenog Sejdi PALUSHI tokom sudskih, krivičnih i građanskih procedura. 3. Dokaz o poreskoj prijavi – Poreska izjava u PAK od strane osuđenog Abaz Zeqiri za N.N.P. „Liridoni“
32. Podnosilac zahteva dalje naglašava da: “Smatramo da ako bi analizirali dobro sva tri sudova podnete dokaze zahtevom, utvrdili bi da je osuđeni nije izvršio krivično delo za koju je osuđen i da oba dva suda su izvršili kršenje krivičnog zakona na štetu osuđenog Abaz Zeqiri”
33. Podnosilac zahteva dodaje da “[...] smatramo da ako bi se ocenili kako treba ovi dokazi predloženi zahtevom, bilo je pravnog osnova da se usvoji zahtev za ponovno razmatranje krivičnog postupka prema osuđenom Abazu jer se u potpunosti skida sumnja da je isti izvršio krivično delo za koje mu se sudilo i za koje je i kažnjen [...]”
34. Podnosilac zahteva završava time što traži od Suda da:

“Da se USVOJI kao prihvatljiv zahtev za ocenu ustavnosti osporenih presuda i oceni da su sva tri sudova, svojim presudama, povredili krivični zakon i ustavne odredbe u vezi sa pravima optuženih i u vezi sa pravičnim suđenjem.”

Ocena prihvatljivosti zahteva

35. Sud prvo razmatra da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti za zahtev koji su utvrđeni Ustavom, propisani Zakonom i dalje predviđeni Poslovníkom o Radu.
36. U tom smislu, Sud se poziva na član 113 [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, koji propisuje:

“1. 1. Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.
[...]
7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom”.
37. Sud se takođe oceni da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivost, kako je predviđeno članovima 47. [Individualni zahtevi], 48. [Tačnost podneska] i 49. [Rokovi] Zakona, koji propisuje:

Član 47
Individualni zahtevi

„1. Svaka osoba ima pravo da od Ustavnog suda zatraži pravnu zaštitu ukoliko smatra da njena Ustavom zagarantovana prava i slobode krši neki javni organ.

2. Osoba može da podnese pomenuti podnesak samo nakon što su iscrpljena sva ostala zakonom određena pravna sredstva.

Član 48
Tačnost podneska

Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori.

Član 49
Rokovi

Podnesak se podnosi u roku od četiri (4) meseci. Rok počinje od dana kada je podnosilac primio sudsku odluku. U svim ostalim slučajevima, rok počinje na dan javnog objavljivanja odluke ili akta [...].”

38. Sud se dalje poziva na pravilo 39 [Kriterijum o prihvatljivosti] Poslovnika o Radu, koje propisuje:

“(3) Sud može smatrati zahtev neprihvatljivim pod sledećim uslovima

[...]

(b) kada zahtev nije ratione materiae u skladu sa Ustavom

[...]”.

39. Sud podseća da podnosilac zahteva u svom zahtevu navodi da su redovni sudovi tokom krivičnog postupka i revizije krivičnog postupka povredili njegova prava zagantovana Ustavom i EKLJP-om.
40. Podnosilac zahteva posebno traži od Suda da navede da su svi krivični postupci, uključujući i optužni postupak, krivični postupak u kome je oglašen krivim i osuđen na kaznu zatvora, kao i revizija krivičnog postupka “[...] proglase nevažećim a što je i povreda Ustavnog prava podnosioca zahteva na pravično suđenje prema članu 31. Ustava Kosova i članu 6. EKLJP”.
41. Sud primećuje da podnosilac zahteva ne osporava niti jednu odluku u krivičnom postupku već samo odluke u vezi sa njegovim zahtevom za ponovno razmatranje krivičnog postupka koji je već bio odbijen od strane redovnih sudova.
42. U vezi sa zahtevom za ponovno razmatranje krivičnog postupka, Sud primećuje da je da je poslednja odluka u vezi sa ponovnim razmatranjem postupka bila Presuda Vrhovnog Suda, [PML. br. 181/2016], od 13. jula 2020. godine, kojom

je odbijen zahtev podnosioca zahteva za zaštitu zakonitosti protiv Rešenja Apelacionog Suda [PN. br. 1031/2019], od 18. decembra 2019. godine i Rešenja Osnovnog suda [PK. br. 372/19] od 2. septembra 2019. godine.

43. Sud primećuje da su u ovom postupku redovni sudovi odlučivali samo o ispunjenju proceduralnih uslova za reviziju krivičnog postupka, a ne i o meritumu predmeta.
44. Sud naglašava da u skladu sa članom 53 [Tumačenje odredbi Ljudskih prava] Ustava, "*Osnovna prava i slobode zagaranтована ovim Ustavom se tumače u saglasnosti sa sudskom odlukom Evropskog suda za ljudska prava*".
45. Što se tiče navoda podnosioca zahteva u vezi sa povredom njegovih prava na pravično i nepristrasno suđenje, Sud, pozivajući se na sudsku praksu ESLJP-a i sudsku praksu Suda, ponavlja da se član 31 Ustava i član 6 EKLJP-a ne primenjuju na zahteve za ponovno otvaranje ili ponavljanje postupka (vidi, analogno, slučajeve Ustavnog suda: KI159/15, podnosilac *Sabri Ferati*, rešenje o neprihvatljivosti od 13. juna 2016. godine, stav 37; KI80/15, 81/15 i 82/15, podnosilac *Rahim Hoxha*, rešenje o neprihvatljivosti od 27. decembra 2016. godine, stav 31; vidi, takođe slučajeve ESSLJP-a, *inter alia*, *Oberschlick protiv Austrije*, br. 23727/94, rešenje o neprihvatljivosti od 21. marta 1994. godine, *Dowsett protiv Ujedinjenog Kraljevstva*, br. 8559/08, rešenje o neprihvatljivosti od 4. januara 2011. godine, *Sablon protiv Belgije*, br. 36445/97, Presuda od 10. aprila 2001. godine, stav 86).
46. U tom smislu, Sud, pozivajući se i na sudsku praksu Evropskog Suda za Ljudska Prava (u daljem tekstu: ESLJP), podseca da se član 6. Konvencije ne primenjuje na postupke za obnavljanje nekog predmeta i to iz razloga sto osoba čija je kazna postala pravosnažna i koja je podnela zahtev za obnavljanje njenog predmeta, tokom tog postupka nije "optužena za krivično delo" u smislu člana 6. Konvencije (vidi slučaj ESLJP-a *Franz Fischer protiv Austrije* br. 27569/02, Rešenje o neprihvatljivosti od 6. maja 2003. godine)
47. Samim tim, Sud podseća na sudsku praksu ESLJP-a, koja određuje: "...da član 6 EKLJP-a ne nalazi primenu, sve dok domaće vlasti ne prihvate da ponovo otvore neki postupak, čak i u ovim slučajevima kada je podnosilac zahtev podneo zahtev za ponovno otvaranje postupka na osnovu neke ranije presude Suda kojom je utvrđeno da je bilo povreda Konvencije u vezi sa osporenim postupcima pred domaćim sudovima (vidi Presudu ESLJP-a *Franz Fischer protiv Austrije*, predstavka br. 37950/97, od 29. maja 2001. godine). Međutim, u tom momentu kada se postupak ponovo otvori ili kada se usvoji vanredno ponovno razmatranje postupka, zaštitni mehanizam iz člana 6 EKLJP-a se primenjuje tokom celog sudskog postupka (vidi Odluku ESLJP-a *Vanyan protiv Rusije*, predstavka 53203/99, od 15. decembra 2005. godine, st. 56–58).
48. Sud smatra da *ratione materiae* usaglašenost zahteva sa Ustavom proizilazi iz materijalne nadležnosti Suda. "*Pravo na koje se podnosilac zahteva poziva mora biti zaštićeno Ustavom kako bi ustavna žalba bila u skladu ratione materiae sa Ustavom.*" (Vidi slučajeve Ustavnog Suda: KI80/15, 81/15 i 82/15, *Rahim Hoxha*, Rešenje o neprihvatljivosti od 27. decembra 2016. godine, stav 31).

49. Stoga, Sud smatra da žalbe podnosioca zahteva u vezi sa odbijanjem redovnih sudova da preispitaju krivični postupak nisu *ratione materiae* u skladu sa članom 31. Ustava, u vezi sa članom 6. EKLJP-a.
50. Što se tiče navoda podnosioca zahteva za povredu članova 30, 32 i 54 Ustava, Sud smatra da ovi navodi ne pokreću nova pitanja koja nisu razmatrana u okviru članu 31. Ustava.
51. Na kraju, Sud, u skladu sa članom 47 Zakona i pravilom 39 (3) (b) Poslovnika o Radu, utvrđuje da se zahtev podnosioca zahteva u vezi sa ponovnim razmatranjem krivičnog postupka treba proglasiti neprihvatljivim jer nije *ratione materiae* u skladu sa članom 31 Ustava a u vezi sa članom 6 EKLJP-a.

Zahtev za ne objavljivanje identiteta

52. Sud podseća da podnosilac zahteva takođe traži, da se njegov indentitet ne objavi u javosti *“bez nekog posebnog razloga”*. S tim u vezi, Sud podseća na pravilo 32. (6) Poslovnika o Radu koje kaže da *„Strane u zahtevu koje ne žele da se njihov identitet objavi u javnost će navesti i izneti dokaze, kojima se opravdavaju takva odstupanja ...”*.
53. Međutim, Sud u zahtevu nalazi, da podnosilac svoj zahtev za ne objavljivanje identiteta obrazlaže samo jednim stavom, a da pri tome nije pružio niti dostavio nijedan dokaz.
54. S tim u vezi, podnosilac zahteva naglašava: *“Bez nekog posebnog razloga”*
55. Shodno tome, Sud zahtev podnosioca zahteva za ne objavljivanje identiteta odbacuje kao neosnovan.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113.7 Ustava, članom 47 Zakona i pravila 39 (3) (b) Poslovnika o radu, dana 03. novembra 2021. godine, jednoglasno:

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA ODBIJE zahtev za neobjavljivanje identiteta;
- III. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- IV. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u skladu sa članom 20.4 Zakona;
- V. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Selvete Gërxhaliu Krasniqi



Predsednica Ustavnog suda

Gresa Caka-Nimani